

17 Φεβρουαρίου 2014

Ομιλία του γέροντα Θαδδαίου, σέ πνευματικό κέντρο στο Μπάνοβο Μπρντό, στο Βελιγράδι (1997)

[/ Γενικά / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ομιλία του γέροντα Θαδδαίου, σέ πνευματικό κέντρο στο Μπάνοβο Μπρντό, στο Βελιγράδι (1997)

Είναι σημαντικό οι σκέψεις μας να είναι ήσυχες και γεμάτες αγάπη. Βλέπετε συχνά, πώς, όταν ο νοικοκύρης του σπιτιού είναι φορτωμένος με στεναχώριες, για την επιβίωση της οικογένειάς του, τότε, κανείς στο σπίτι του δεν έχει ηρεμία.

Ακόμη και τα παιδιά, τα όποια χρειάζονται ηρεμία για την ανάπτυξη τους, δεν έχουν ηρεμία και ησυχία, επειδή ο νοικοκύρης, ο πατέρας είναι φορτωμένος με έγνοιες.

Γι' αυτό το λόγο όλοι, ειδικά εκείνοι που είναι η κεφαλή του σπιτιού τους, πρέπει να «καθαρίσουν» τον εαυτό τους από τις δύσκολες σκέψεις και να αφήσουν τον εαυτό τους στον Κύριο, να Τον αγαπήσουν.

Είναι αναγκαίο να παρακαλέσουν τον Κύριο να τους δώσει παρηγοριά και γαλήνη. Είναι αναγκαίο να παρακαλέσουν τον Κύριο να τους βοηθήσει, για να μπορέσουν να κατανοήσουν, ότι είναι Παντοδύναμος. Και όταν μέσα από την καρδιά τους ζητήσουν βοήθεια, τότε θα την πάρουν. Όταν μέσα από την καρδιά τους ζητήσουν βοήθεια, ο Θεός θα την στείλει.

Μόνο όταν αφήνουμε τις έγνοιες μας στον Θεό, ο Θεός μας παρηγορεί.

Αφού ακόμη και στους γονείς μας εδώ στη γη όταν κάνουμε κάποιο σφάλμα, ή τους παρακούσουμε, όταν τους παρακαλέσουμε μέσα από την καρδιά μας να μας συγχωρέσουν, τότε αυτοί το νοιώθουν και αμέσως ο θυμός τους λιώνει και μας κάνουν εκείνα που μας αρέσουν, αλλά και όσα είναι ωφέλιμα για μας. Πώς να μην μας βοηθήσει ο Θεός που είναι ο Γονέας όλων μας!

Και εμείς, όμως, πρέπει να εξασκηθούμε να λειτουργούμε έτσι. Δηλαδή να εξασκηθούμε, να συγχωρούμε όλα και όλους με την καρδιά μας.

Πολλοί συχνά έρχονται οι άνθρωποι και μου λένε ότι δεν μπορούν να έχουν μέσα τους εσωτερική ηρεμία. Κανείς δεν μπορεί να προστατέψει την εσωτερική του ηρεμία από την στιγμή που κάτι τον ενοχλεί στην συνείδηση του και από την στιγμή που διορθώνει με τις σκέψεις στο μυαλό του κάποιον άνθρωπο!

Πρώτον λοιπόν και πιο σημαντικό από όλα είναι να ησυχάσουμε την συνείδηση μας. Αυτό είναι το πρώτο και πιο σημαντικό για να έχουμε εσωτερική ηρεμία, γαλήνη.

Δεύτερο, επίσης σημαντικό είναι πώς πρέπει σέ όλους, αλλά και σέ κάθε άνθρωπο χωριστά να συγχωρέσουμε τα πάντα με όλη μας την καρδιά. Χωρίς συγχώρεση δεν υπάρχει εσωτερική γαλήνη και ηρεμία.

Η ειλικρινή συγχώρεση όλων αποτελεί προϋπόθεση, για να κοιτάξει και εμάς ο

Κύριος με επιείκεια. Αν εμείς ειλικρινά τούς συγχωρέσουμε όλους, τότε φυσιολογικά και ο Κύριος θα μας δώσει την ευλογία Του. Η ευλογία του Κυρίου είναι ή θεϊκή δύναμη που ενεργεί παντού και ειδικά ενεργεί σε εκείνες τις ψυχές, που με όλη την καρδιά τους ψάχνουν την πηγή της ζωής, ψάχνουν τον Κύριο.

Ο Κύριος μας είπε μέσω του προφήτη: «Υιέ μου, δώσε μου την καρδιά σου». Ο Θεός είναι παντού. Ο Θεός είναι Αυτός που δίνει την θεϊκή ηρεμία που παρηγορεί κάθε ψυχή που ειλικρινά ψάχνει τον Κύριο.

Αυτός, είναι ή μοναδική παρηγοριά και για τούς αγγέλους και για τούς άγιους και για κάθε ψυχή που από αυτόν με όλη την καρδιά της ψάχνει την γαλήνη.

Μόνον ο Κύριος είναι απεριόριστος. Εμείς μπορεί να ψάχνουμε παρηγοριά εδώ στην γη με τούς πλησίον μας, αλλά αυτή ή παρηγοριά είναι λιγοστή, επειδή όλοι εμείς, ως ανθρώπινα όντα, είμαστε περιορισμένοι και ως προς τον χρόνο και ως προς τον χώρο. Έτσι εμείς οι άνθρωποι δεν μπορούμε να προσφέρουμε ο ένας στον άλλον το αιώνιο, επειδή αυτό μπορεί να μας το προσφέρει μόνον ο Θεός.

Ο Θεός είναι ο μοναδικός που μπορεί να δώσει εκείνο που ή ψυχή μας επιθυμεί. Εμείς παρόλο που είμαστε μικρά όντα σε σχέση με τα άλλα δημιουργήματα του σύμπαντος, ψάχνουμε το αιώνιο, το ατέρμονο. Ψάχνουμε και ζητάμε την απέραντη ησυχία, την ατέρμονη χαρά. Αυτά άλλωστε είναι ατέρμονα και ή χαρά και ή ησυχία.

Δεν μπορούν οι συγγενείς μας εδώ στη γη, να μας τα προσφέρουν όλα αυτά, δεν μπορούν να μάς χαρίσουν ησυχία. Αυτό συμβαίνει, επειδή ζούμε λίγο και επειδή ζούμε μία συνεχή μάχη. Βρισκόμαστε σε ένα συνεχή πόλεμο σκέψεων, επειδή τα πνεύματα που έπεσαν και βρίσκονται κάτω από τον ουρανό, είναι φορείς της κακίας και εξαρτώνται από την κακία. Αυτά τα πνεύματα πολεμούν συνεχώς τούς ανθρώπους.

Ο Θεός όμως παρατηρεί, βλέπει τον αγώνα μας, βλέπει, εάν τον αναζητούμε, εάν τον ψάχνουμε με όλη την καρδιά μας, και θα μάς βοηθήσει. Αυτός είναι βέβαια πάντοτε έτοιμος, να μάς βοηθήσει.

Υπάρχουν βέβαια και κάποιοι άνθρωποι, που με τη ζωή τους αποτελούν ζωντανά παραδείγματα. Μπορούμε να μιμηθούμε αυτούς τούς ανθρώπους και να πάρουμε κάποια βοήθεια. Μπορούμε να ακούσουμε τα λόγια αυτών των ανθρώπων. Μπορούμε να τούς δούμε για να καταλάβουμε πώς πρέπει να ζούμε, πώς πρέπει να

αγαπάμε τούς συγγενείς μας και πώς πρέπει να έχουμε ησυχία και χαρά στη ζωή μας.

Είναι ερώτημα βέβαια, αν θα μπορέσουμε να εφαρμόσουμε στη ζωή μας όλα όσα θα δούμε και όλα όσα θα ακούσουμε από αυτούς τούς ανθρώπους, πού με τη ζωή τους αποτελούν ζωντανό παράδειγμα ηρεμίας. Μπορούμε άραγε να μιμηθούμε το κάθε ζωντανό σωστό ανθρώπινο παράδειγμα; Μπορούμε άραγε να μιμηθούμε τον άνθρωπο εκείνο πού είναι πράος, ήσυχος, γεμάτος αγάπη; Μπορούμε να μιμηθούμε τον άνθρωπο εκείνο, πού τον προσβάλλουν, αλλά δεν προσβάλλεται, πού συγχωρεί τα πάντα και χαίρεται με όλα; Ένα τέτοιο ανθρώπινο και ζωντανό παράδειγμα μένει για πάντα στην ανάμνηση μας και στην καρδιά μας. Θέλουμε κι εμείς να αποκτήσουμε τέτοια ησυχία και να το μιμηθούμε.

Ορίστε, ακούστε τί σημαίνει μετάνοια. Μετάνοια σημαίνει το να στραφούμε απόλυτα με όλη την καρδιά μας, με όλο το μυαλό μας και με τα συναισθήματά μας, με τις σκέψεις μας, και με όλη την ύπαρξη μας γενικά προς το καλό.

Ας ενωθείτε λοιπόν με τον Γονέα σας, με τον Δημιουργό σας με μια αγάπη χωρίς τέλος.

Γι' αυτό το λόγο πρέπει να προσευχόμαστε αδιάκοπα, να παρακαλάμε συνεχώς την Παναγία Μάννα μας, να μεσολαβήσει για μάς, πού είμαστε χωρίς δύναμη. Είναι αναγκαίο να αγαπάμε τον Κύριο τόσο δυνατά, όπως τον αγαπάει ή Παναγία Μάννα και οι άγγελοι και οι άγιοι....

Σέ αυτή την περίπτωση θα είμαστε και εμείς μακάριοι και ευλογημένοι, και εδώ στην γη και στον ουρανό. Επειδή ό Θεός είναι αγάπη, είναι ειρήνη, είναι και χαρά. Επειδή ό Θεός γεμίζει κάθε δημιούργημα, το όποιο τον ψάχνει με όλη την καρδιά του.

Ή ζωή στον πλανήτη γη φανερώνεται με τις σκέψεις και γι' αυτό το λόγο με όποιες σκέψεις απασχολούμε το μυαλό μας, τέτοια είναι και ή ζωή μας. Αν οι σκέψεις μας είναι ήσυχες, γεμάτες αγάπη, γεμάτες καλοσύνη, σίγουρα έρχεται σέ μας ή γαλήνη, ή ειρήνη, ή ησυχία.

Αν όμως οι σκέψεις μας είναι αρνητικές, τότε δεν έχουμε ησυχία.

Επειδή είμαστε μικρά όντα, πρέπει ασταμάτητα να ζητάμε, να ψάχνουμε βοήθεια από τον Δημιουργό μας να μας βοηθήσει, να μάς δώσει δύναμη και ευλογία. Πράγμα πού σημαίνει να ζητάμε αδιάκοπα να μάς δώσει την θεϊκή ενέργεια, πού είναι παρούσα παντού και ή οποία είναι αναγκαία σέ όλους. Αυτή ή θεϊκή ενέργεια είναι αναγκαία, ειδικά σέ εκείνες τις ψυχές, πού είναι αποφασισμένες με όλη την

ύπαρξη τους και με όλη την αγάπη τους να υπηρετήσουν τον Κύριο. Επειδή ο Θεός είναι ειρήνη, ο Θεός είναι παρηγοριά και χαρά, πού δόθηκε σέ όλους τούς ανθρώπους, γι' αυτό το λόγο, σάς εύχομαι ειρήνη και χαρά από τον Θεό σέ όλους σας. Αμήν.

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΘΑΔΔΑΙΟΥ ΒΙΤΟΒΝΙΤΣΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣΚΥΨΕΛΗ

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr